

15.5.66, יום א'

קיבלתי היום חשובה מגולדה על בקשתי לתת לי לצלם שיחות המפלגה משנת 1930 עד

1959. היא מודיעה שהלשכה דנה בבקשתי ביום 12.5.66 והחליטו שירשו לי, לצלם דברי אני

בחקופה האמורה, אבל לא דברי שאר החברים כי אין לעשות זאת בלי רשות ורשות יורשיהם אלה

שסחו...

- בבוקר הזמנתי אלי את אלמוגי ושמעון פרס לישר ההדורים משיבת הוועדה המדינית

ביום ה' שעבר (12.5.66) - אלמוגי אמר משהו שהעליב את שמעון כאילו הביא לישיבה קבוצות

לחץ לשם ביטול תוספת חוקר. אחרי שיחה לא כל כך נעימה - סודרו פורמליה היחסים.

- ברקאי (ראש חברי ההגנה) בא לשאול אותי אם אחתום על קלף לזכר הנוטרים. בראש יחתמו

נשיא המדינה ואשכול. הם רוצים שאני אחתום השלישי. אמרתי לו - אם כל חברי ההגנה יחתמו -

גם אני אחתום, אבל לחתום כ"יחסן" איני רוצה, כי איני יחסן. נתברר לי שהוא אישה של רנה

שבנס נהרג לפני שבועות אחדים בתאונה.

- לפנות ערב בא אצלי מרדכי חמזון, שהיה מזכיר הקהלה במוסקבה ובא לפני חצי שנה

ממוסקבה עם אשתו וילדתו. הוא בן 54, אבל למד בילדותו עברית (מדבר עברית מצוינת וגם כותב

שירים בעברית). המצב ברוסיה גרוע לדבריו מהתאור של ספרו של בן עמי "בין הפטיש והמגל".

יש אנטישמיות איומה, הלחץ נגד יהודים כיהודים עצום והולך ומתחזק, והתקווה היחידה - יציאה

כלומר עליה. הוא גר עכשיו במחוז חקוה (רחוב אורלוב 15, בית רב קומות דירה 6). גר מקודם

בבני ברק, אבל אינו סובל קנאותם ושנאתם למדינה. שאל על הפירוד כאן. אמרתי שאין לי רצון

לדבר על כך, אם כי אני רואה בו כבר ישראלי, אבל אם הוא רוצה לדעת - אתן לו הקונטרס

"דברים כהווייתם". ביקש שאחתום שמי על הקונטרס עשיתי זאת ברצון. ביקש גם לעזור לו להסתדר.

אמרתי לו שעזרתי בממשלה לא תועיל, רק אם ראש הנהלת הסוכנות יכל לעזור לו - אדבר אחר

(יעקבסון). הוא עומד בקשר עם שאול ומוקיר את פעולתו.